

136/2002. (VI. 24.) Korm. rendelet

a Magyar Köztársaság Kormánya és Ausztrália Kormánya között az atomenergia békés célú felhasználása terén folytatandó együttműködésről és a nukleáris anyagok átadásáról Budapesten, 2001. augusztus 8-án aláírt egyezmény kihirdetéséről

Hatályos: 2002. 07. 02. –

(A jegyzékváltás 2002. május 16-án megtörtént.)

1. § A Kormány a Magyar Köztársaság Kormánya és Ausztrália Kormánya között az atomenergia békés célú felhasználása terén folytatandó együttműködésről és a nukleáris anyagok átadásáról aláírt egyezményt (a továbbiakban: Egyezmény) e rendelettel kihirdeti.

2. § Az Egyezmény hiteles magyar nyelvű szövege a következő:

„

Egyezmény

a Magyar Köztársaság Kormánya és Ausztrália Kormánya között az atomenergia békés célú felhasználása terén folytatandó együttműködésről és a nukleáris anyagok átadásáról

A Magyar Köztársaság Kormánya és Ausztrália Kormánya (a továbbiakban: a Felek),

újra megerősítve elkötelezettségüket, hogy az atomenergia békés célú nemzetközi fejlesztése és alkalmazása olyan megállapodások keretében történjék, amelyek elősegítik a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozását,

szem előtt tartva, hogy mind a Magyar Köztársaság, mind Ausztrália olyan atomfegyverrel nem rendelkező államok, amelyek részesei az 1968. július 1-jén, Londonban, Moszkvában és Washingtonban létrejött, a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló – ún. non-proliférációs – szerződésnek (a továbbiakban: Szerződés),

elismerve, hogy a Magyar Köztársaság és Ausztrália a Szerződés alapján kötelezték magukat arra, hogy nem állítanak elő és más módon sem szereznek be atomfegyvereket vagy egyéb nukleáris robbanószerkezeteket, továbbá, hogy egyezményt kötöttek a Nemzetközi Atomenergia Ügynökséggel (a továbbiakban: Ügynökség) a Szerződéssel kapcsolatos biztosítékok országaikban való alkalmazására,

megerősítve a Szerződés céljainak és rendelkezéseinek támogatását, valamint a Szerződéshez való egyetemes csatlakozás előmozdítására irányuló óhajukat,

megerősítve a Felek arra irányuló óhaját, hogy az atomenergia békés célú fejlesztése és alkalmazása területén együttműködjenek, attól az óhajtól vezetve, hogy létrehozzák a non-proliféráció iránti elkötelezettségüknek megfelelő feltételeket, amelyek alapján a nukleáris anyagok békés, nem robbantási célból Ausztrália és a Magyar Köztársaság között átadhatók,

megegyeztek a következőkben:

I. Cikk

A Felek az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban együttműködnek az atomenergia békés célú felhasználásában. A tervezett együttműködés az atomenergia békés célú felhasználására vonatkozik, és magában foglalja a nukleáris anyagok átadását, a kutatás-fejlesztést, az információ cseréjét, a műszaki képzést, a tudósok látogatásait és a kölcsönös érdeklődésre számot tartó projekteket. Ezt az együttműködést szükség esetén külön egyezményekkel vagy megállapodásokkal is elő kell mozdítani. A Felek kormányzati hatóságokat, valamint természetes és jogi személyeket is kijelölhetnek az együttműködés megvalósítására.

II. Cikk

Az Egyezmény alkalmazásában

a) az „illetékes hatóság” Ausztrália esetében az Ausztrál Biztosítéki és Non-proliférációs Hivatal (ASNO), a Magyar Köztársaság esetében az Országos Atomenergia Hivatal (OAH) vagy az a másik hatóság, amelyről az érintett Fél szükség szerint tájékoztatja a másik Felet;

b) a „katonai cél” az atomenergia vagy nukleáris anyag közvetlen katonai alkalmazása mint például atomfegyverek, katonai atommeghajtás, katonai nukleáris rakétahajtóművek, katonai atomreaktorok és a nukleáris anyagok közvetlen katonai, nem nukleáris alkalmazása mint például lőszer, beleértve a szegényített urán lőszerkeket; de a meghatározás nem terjed ki a közvetett felhasználásokra, amilyen például egy katonai bázis energiaellátása polgári célú elektromos hálózatról, vagy olyan radioaktív izotópok előállítására, amelyek katonai kórházban diagnosztikai célokra használhatók;

c) a „nukleáris anyag” bármilyen „alapszubsztancia” vagy bármilyen „különleges hasadóanyag”, amelynek meghatározását az Ügynökség Alapokmányának XX. Cikke tartalmazza. Az Ügynökség Kormányzó Tanácsának az Ügynökség Alapokmányának

XX. Cikke értelmében hozott valamennyi meghatározása, amely az „alapanyagnak” vagy „különleges hasadó anyagnak” tekintendő anyagok jegyzékét módosítja, csak akkor érvényes az Egyezmény tekintetében, ha az Egyezmény szerződő Felei írásban értesítették egymást arról, hogy a módosítást elfogadják;

d) a „békés cél” bármely katonai célútól eltérő felhasználás.

III. Cikk

(1) Az Egyezményt az alábbiakra kell alkalmazni:

a) a II. Cikk szerinti nukleáris anyag, amely Ausztrália és a Magyar Köztársaság között akár közvetlenül, akár harmadik országon keresztül békés, nem robbantási célokból átadásra került;

b) a nukleáris anyagok bármilyen formája, amelyet kémiai vagy fizikai eljárással, illetve izotóp szétválasztással állítottak elő az Egyezmény hatálya alá tartozó nukleáris anyagból; amennyiben az Egyezmény hatálya alá tartozó nukleáris anyagot egyéb nukleáris anyaggal keverik, illetve az egyéb nukleáris anyaggal keveredik, az így előállított nukleáris anyag mennyiségét csak olyan arányban kell az Egyezmény hatálya alá tartozónak tekinteni, ahogyan a kevert anyag előállításához felhasznált, az Egyezmény hatálya alá tartozó nukleáris anyag mennyisége aránylik az így felhasznált nukleáris anyag teljes mennyiségéhez; továbbá

c) a nukleáris anyagok valamennyi generációja, amelyet az Egyezmény szerinti nukleáris anyag neutronokkal való besugárzásával állítottak elő; amennyiben az Egyezmény szerinti nukleáris anyagot más nukleáris anyaggal együtt sugároznak be, az így előállított nukleáris anyag mennyiségét csak olyan arányban kell az Egyezmény hatálya alá tartozónak tekinteni, amilyen arányban a nukleáris anyag azon mennyisége, amely az Egyezmény hatálya alá tartozik, e gyártáshoz felhasználva hozzájárul a gyártáshoz.

(2) Az e Cikk (1) bekezdése szerinti nukleáris anyagot az Egyezmény szerint csak olyan természetes vagy jogi személynek szabad átadni, amelyet az átvevő Fél az átadó Fél számára mint a nukleáris anyag átvételére megfelelően felhatalmazott személyt megnevezett.

IV. Cikk

(1) A III. Cikkben megnevezett nukleáris anyag az Egyezmény rendelkezéseinek hatálya alá tartozik addig az időpontig, ameddig

a) az anyag a továbbiakban már nem használható; vagy

b) gyakorlatilag visszanyerhetetlen olyan formában, amelyben a VI. és VII. Cikkben hivatkozott biztosítékok szempontjából szóba jöhető nukleáris tevékenységre felhasználható; vagy

c) az Egyezmény IX. Cikk (1) bekezdés a) pontjával összhangban Ausztrália vagy a Magyar Köztársaság joghatóságának területén kívülre nem szállítják; vagy

d) a Felek másként meg nem egyeznek.

(2) Annak meghatározására, hogy az Egyezmény hatálya alá tartozó nukleáris anyag mikor minősül a továbbiakban már nem használhatónak, illetve gyakorlatilag visszanyerhetetlennek olyan formában, amelyben a VI. és VII. Cikkben hivatkozott biztosítékok szempontjából szóba jöhető nukleáris tevékenységre felhasználható, mindkét Fél elfogadja az Ügynökség meghatározását. Az Egyezmény céljából az a meghatározás a mértékadó, amelyet az Ügynökség az érintett Fél és az Ügynökség között megkötött biztosítéki egyezménynek a biztosítékok megszüntetésére vonatkozó rendelkezéseivel összhangban ad meg.

V. Cikk

Az Egyezmény hatálya alá tartozó nukleáris anyagot nem szabad atomfegyverek vagy egyéb nukleáris robbanószerkezetek gyártására, atomfegyverekre vagy egyéb nukleáris robbanószerkezetekre irányuló kutatásra vagy ilyenek kifejlesztésére felhasználni, ilyen célra átirányítani, vagy bármilyen más katonai célra felhasználni.

VI. Cikk

(1) Ha Ausztrália az átvevő, az Egyezmény V. Cikkének teljesítését az a biztosítékrendszer biztosítja, amelyet az Ügynökség alkalmaz az Ausztrália és az Ügynökség között a Szerződés szerinti biztosítékok alkalmazására vonatkozó, 1974. július 10-én aláírt Biztosítéki Egyezmény szerint.

(2) Ha a Magyar Köztársaság az átvevő, az Egyezmény V. Cikkének teljesítését az a biztosítéki rendszer biztosítja, amelyet az Ügynökség alkalmaz a Magyar Népköztársaság és a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség között a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló szerződés szerinti biztosítékok alkalmazásáról Bécsben, 1972. március 6-án aláírt és 1972. március 30-án hatályba lépett egyezmény szerint.

VII. Cikk

(1) Amennyiben – a Feleknek a Szerződés és az Ügynökség támogatására irányuló erőfeszítései ellenére – az Ügynökség, bármilyen okból és bármikor nem alkalmazza az Egyezmény VI. Cikkében hivatkozott biztosítékokat valamelyik Fél területén, amelynek területén az Egyezmény hatálya alá tartozó nukleáris anyag van jelen, a Felek haladéktalanul konzultálnak más biztosítéki megállapodásról, amely a VI. Cikkben említett biztosítéki rendszer helyébe lép.